

Na vier fijne dagen thuis te hebben mogen zijn, volgende op een verblijf van drie weken ziekenhuis, ging onverwacht uit ons midden, ons aller

HEIN HAAN

Geboren te Nieuwenhagen 22-7-1912
Gehuwd 3-8-1937 te Sittard met

MIES MULLER

Als oudste zoon van zeer degelijke ouders, moest hij op 14-jarige leeftijd zijn goede moeder missen. Hij was van nature een eenvoudig persoon, niet uitbundig van aard, maar oprecht en goed gelovig. Als jonge man kwam hij als kapersbediende in dienst bij de familie Muller. In die periode ontstond genegenheid die uitgroeide tot echte liefde met Mies, waarmee hij in 1937 huwde.

Augustus 1938 werd hun eerste kind geboren, Marieke; Hun tweede kind, stamhouder Frank, geboren in 1947 gaf nog meer vreugde. November 1955 werd hun derde kind, zoon Wim, geboren. Hun geluk was intens groot. Wim werd grootgebracht door Mamma maar nog meer door dochter Marieke. Vreugde en geluk kan nooit eeuwig duren, dat bleek toen Hein en Mies de ontstellende mededeling kregen te horen dat hun sportieve, temperamentvolle dochter Marieke, 21 jaar oud, leed aan een ongeneeslijke ziekte en hooguit twee jaar te leven had. Dit kwam zo hevig aan, dat Pap toen al een enorme klap kreeg.

Op 29-jarige leeftijd moesten zij Marieke afstaan en haar dochtertje Marinka onverwacht drie jaar erna. December 1968 sloeg opnieuw 't noodlot toe en werd ons Pap bijna ontnomen vanwege zijn hart.

Twee maanden geleden mochten wij ons 40-jarig huwelijksfeest nog in vreugde vieren. Het vertrek van zoon Wim met Els 's anderendaags, 3 jaar Curaçao was een moeilijk te verwerken afscheid. Trots was hij op beide zonen die in dit leven een goede taak en onderwijs hadden gekozen, waarvoor zij zich ten volle gaven.

6 September j.l. werd Pap weer plotseling in het ziekenhuis opgenomen, 2 dagen erna wist hij nogmaals de dood te ontglippen. Blij was hij 26 september weer naar huis te kunnen gaan. Hij zelf en de zijnen en allen die hem thuis verwelkomde, hadden geen vermoeden dat hij enige dagen erna uit ons midden zou gaan. Daags voor zijn dood had hij nog een opgewekt gesprek met Curaçao. Na een gezellige avond was zijn toestand plotseling zo ernstig dat hij enige uren erna in het ziekenhuis uit ons midden ging. Zijn eigen wilsbeschikking, zijn lichaam ten dienste van de wetenschap te stellen, is geschied. Laten wij Hein Haan in onze herinnering blijven houden zoals wij hem gekend hebben. Gedenk in Uw gebeden de nabestaanden dat zij kracht mogen vinden om over dit groot verlies heen te komen.

Hein, rust in vrede, na je zorgzaam en arbeidzaam leven wat je op deze wereld had.